

grunden. Der, indrømmer jeg, skal man Østen om Vengeancegrunden, men det er ogsaa et forholdsvis godt, bredt og klart Farvand, hvor man har udmærket gode Mærker at sejle efter inde paa Land, og det Land, man kommer nærmest, er Agersø og Omø. Vil man prøve paa ved Hjælp af Batterier inde paa Agersø og Omø at forhindre store Panserskibe i at gaa ned ad Renden, ad det dybe Farvand der Østen om Vengeancegrunden, vil det vise sig lige saa umuligt, som det er at forhindre store Skibe i at gaa gennem Sprogø Østre-Rende, og er man først kommen forbi der, har man det mest aabne, brede, klare Farvand, lige til man kommer ned i Østersøen, saa jeg tror dog, man skulde gøre sig en lille Smule Ulejlighed med at undersøge det Forhold noget nærmere, ogsaa fra Regeringens Side. Jeg tror ikke, man har været ganske paa det rene med den Begrundelse, der er bleven fremsat. Jeg ved, man fra deres Side, som ere noget sagkyndige, noget inde i disse Forhold, ser paa Sagen paa samme Maade, som jeg gør, og jeg har ikke hørt, at denne Synsmaade paa nogen Maade er bleven modbevist.

Naar derfor de Herrers militære Ordning bygges paa et aldeles fejlagtigt Grundlag — og her er det ligegyldigt, enten man tager Regeringens hele Fæstning eller det ærede Medlem fra Ringkøbings halve Fæstning, for den er bygget paa det samme Grundlag —, synes jeg, de Herrer skulde have undersøgt denne Sag en Gang til, inden de ende med at holde fast paa deres Forslag.

For Resten vil jeg gerne i denne Sammenhæng sige, at jeg forleden lagde Mærke til en Argumentation, der blev fremført af det ærede Medlem fra Ringkøbing. Den blev brugt mod den højtærede Forsvarsminister, men det forekommer mig, at denne Argumentation i nogen Maade ogsaa kan vendes imod det ærede Medlem fra Ringkøbing selv. Det ærede Medlem sagde: Nu stiller man her et Forslag om, at vi skulle have en større Hær, end vi have haft hidtil, og saa stiller man Forslag om, at vi skulle have en Fæstning at gemme denne Hær i. Det kan jeg ikke gaa med til, sagde det ærede Medlem fra Ringkøbing, jeg kan ikke gaa med til baade Fæstning

gen og Hæren, og da jeg holder paa Hæren, saa stryge vi Fæstningen. Saadan er det ærede Medlems Argumentation, naar det gælder, hvad vi skulle have af Landforsvar. Men saa snart vi komme til at tale om Søforsvar, kan dette vendes med akkurat samme Styrke mod det ærede Medlem. Her stiller man det saaledes op: Man vil have en Flaadeforøgelse og saa en Søbefæstning ved København, som man skal putte denne Flaadeforøgelse ind i. Man siger, at det er nødvendigt, ellers kan Flaaden ikke mobiliseres. Meningen er altsaa, at denne Flaade skal ligge indenfor Københavns Søbefæstning, i Læ af Københavns Søbefæstning, fordi der ligger en overmægtig fjendtlig Flaade udenfor, og der skal den ligge og mobilisere, gøres klar til at stikke i Søen. Men den kommer aldrig til at stikke i Søen, for til Stadighed ligger denne overmægtige Fjende udenfor. Men lad os nu sige dette, som det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde, at vi have ikke Raad til det, vi kunne ikke magte baade at have en Hær og en Fæstning, og saa foretrække vi Hæren. Saa siger jeg til det ærede Medlem: Vi kunne ikke magte baade at have en Flaade og en Fæstning til at putte den ind i, skulle vi derfor ikke nøjes med Flaaden?

Jeg holder for, der ikke er den allerringeste Grund til at antage, at Danmarks Landterritorium vil blive udsat for nogen Neutralitetskrænkelse under en kommende Krig mellem et Par Stormagter, heller ikke, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) i Dag mente, naar Frankrig meldte sig sammen med England mod Tyskland. Men derimod kan jeg godt tænke mig Muligheden af, at vor Neutralitet kunde blive krænket paa vort Søterritorium, og dersom det er de Herrers Mening, at de ville etablere et virkeligt Forsvar overfor Neutralitetskrænkelser, begriber jeg ikke, at de dele deres Kræfter i en Søbefæstning, som skal bruges til at putte Flaaden ind i, og saa en Flaade, som jo ikke kan blive saa stærk, som de Herrers gode Venner, de sagkyndige, ellers kræve det, saa synes jeg der var mere Rimelighed i, at de Herrer anvendte noget mere paa Flaaden, end de gøre, men det bliver for Resten de Herrers Sag (*Halsted: Ja!*), ja, det bliver ikke det